

Сова.

[I.]

Породила мати сина
В зеленій діброві,
Дала йому карі очі
І чорнії брови.
Китайкою повивала,
Всіх святих благала,
Та щоб йому всі святії
Талан-долю слали.
»Пошли тобі Матір божя
Тії благодати,
Всього того, чого мати
Не з'уміє дати!«
До схід сонця воду брала,
В барвінку купала,
До півночі коліхала,
До світа співала:

»Е-е люлі!...
Питала зозулї;
Зозуля кувала,
Правдоньку казала:
Буду сто літ жити,
Тебе годувати,
В жупанї ходити,
Буду панувати.
Ой виростеш, сину,
За півчварта року,
Як княжа дитина,
Як ясен високий,
Гнучкий і дебелий,
Щасливий, веселий